

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم وپر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناهید "غزل" غنی زاده

ویرجینیا - ۲۲ اکتوبر ۲۰۱۶

تنظیم و ویرایش: پورتال

سکوت کوچه

کوچه در آغوش گرم سکوت خفته بود و شاخه گذاشته شده میخک سرخ عقب در، هنوز
عطر دست مهربان او را می افشاند. صدای گامی را شنیدم، که دور می رفت:
چشمانم تاریک شد و قطره اشکم همزمان با لبخند تلخ روی برگهای نازک میخک ریخت
و برای همیشه لاجواب ماند.

آئینه

با گام هایت گلبرگ های الفت در دالان پرسکوت زندگانیم راه می جوید. دیوارها آئینه
می گردند و تصویر ترا در ابعاد تاریک قلب و نگاه بی نورم انعکاس میدهند. در جلوه گاه
پرفروغ آئینه ها با تو سخن می گویم؛ نبض تپنده هستییم از نیازت آتشین می شود. عظمت
دستان تو مشک نوازش را در زمین خشک دستنم انبار می کند. چه امتدادی تا دیار سبز
وصلتم خواهد پیوست؟

مبادا آئینه ها با سنگ صبرم بشکنند؛ مبادا تابناکی زمان در ژرفای ترس انگیز حسرت
جدائی نابود شود؛ مبادا فراموش کنی، که بی تو تا پایان هستی دلخسته ترینم!!!

(ناهید "غزل" غنی زاده)